

[Erik Eriksen.]

parentes sige, at vi har haft fornøjelsen at sende dette program til 90.000 mennesker, som selv har bedt om at få det tilsendt. Hvis ministeriets medlemmer endnu ikke har rekvireret et eksemplar, vil jeg gerne være mellemmand. Jeg tror oprigtig talt, at det kan være nyttig læsning for regeringens medlemmer, når ordene om samarbejdet skal tages alvorligt.

I denne forbindelse vil jeg gerne gentage, at efter min opfattelse kom boligproblemerne ud af valgkampen som det mest påtrængende problemkompleks. Jeg har selv antydnet, hvorledes jeg mener man kan tage fat på løsningen. Det kan efter min opfattelse ske ved at lade det økonomiske råd fungere som en art sekretariat for folketinget i denne henseende. Måske kan opgaven overdrages til regeringens økonomiske sekretariat, det ved jeg ikke; det væsentlige er, at vi kommer i gang. Jeg har mange gange givet udtryk for, at vi fra vor side vil gå fordomsfrit ind i forhandlingerne. Vi er klar over, at alle partier må give afkald på nogle synspunkter, hvis vi skal nå, hvad jeg vil kalde et arbejdsdueligt resultat. Jeg tror ikke, vi kan bygge os ud af boligknapheden, selv om det er klart, at et øget byggeri vil lette problemerne. Den udvalgsbetænkning, der kom forleden dag, giver håb om et forøget boligbyggeri, hvis vi blot vil lade nogle af de forældede opfattelser falde. Jeg tror i øvrigt, der kan være grund til at takke det ærede medlem hr. Axel Kristensen for hans initiativ, der førte til nedsættelsen af dette udvalg.

Jeg tror således, at løsningen af boligbyggeriets problemer og forårets overenskomstsituation vil blive afgørende prøver på regeringens samarbejdsvilje og -evne. Jeg tror ikke, jeg nærmere behøver at dokumentere vor vilje til samarbejde; den har tydeligt været lagt for dagen også i flertalsregeringens tid. Jeg behøver næppe at understrege, at forudsætningen for vort medarbejderskab selvfølgelig er forhandlingernes indhold. Vi har ingen ønsker eller planer om at lade os inddrage som det radikale partis efterfølger som socialdemokratiets støtteparti — det siger sig selv uden flere ord. Vi har vore selvstændige synspunkter, og kun hvis de kan imødekommes i rimeligt omfang, kan der komme et frugtbart sam-

arbejde; men det forudsætter naturligvis, at regeringen ikke vender tilbage med den politik, den led nederlag på, eller med de metoder for forhandling, som oppositionen klart har måttet afvise som uantagelige.

Ja, så er der vel egentlig ikke mere for mig at sige. Måske skulle jeg til slut nævne, at jeg har set adskillige analyser af mine synspunkter og formodede synspunkter, og mange af dem er en kilde til stadig forundring, også for mig selv. Jeg mener fortsat, at det er mere end beklageligt, at vi ikke har en liberal regering. På denne overbevisning og tankegang bygger jeg mit politiske arbejde, og det vil fortsat være tilfældet. Men jeg tror også, jeg har lagt øret til jorden, når jeg siger, at der er et meget udbredt ønske i befolkningen om, at dagens gerning skal gøres.

I mere end et år var den tidligere flertalsregering lammet i sin handleevne. Nu kan problemerne ikke vente længere. Jeg har med de ord, jeg i dag har fremført, villet sige, at venstre er parat, og venstre er fordomsfrit. Jeg slutter med at spørge: er den høje regering det samme?

Poul Møller: Der er et godt gammelt ord, der siger, at man i sejr skal vise ydmyghed, og det vil måske derfor være lidt overmodigt, om jeg indleder med nogle bemærkninger om valget. Men ikke desto mindre vil man vel forstå, at det næsten hører denne debat til, at man også fra vor side vover sig frem med en kommentar til valgresultaterne.

Nu kan jeg gøre det så meget lettere, som alle — i hvert fald alle i denne sal — er tilfredse med det valg, der har fundet sted, og det gælder specielt de enkelte medlemmer, som vi har glæden af at se herinde. De, der gik frem, var særlig glade, og jeg vil gerne rette en tak til dem, der viste os tillid. Vi vil i arbejdet herinde vise, at tilslutningen til os ikke har været forgæves, og at vi i praktisk politik kan anvende vort gode valg til gavn for de standpunkter, vi er gået til valg på.

Men vor fremgang blev jo, som det vil vides, håndplukket ved mandatgevinster fra fire forskellige partier, så der er ikke nogen, som føler, at valget var et sviende nederlag, hvilket igen vil sige, at de, der gik tilbage, er glade for, at de ikke gik mere